

Fremsat den 14. marts 2014 af forsvarsministeren (Nicolai Wammen)

Forslag

til

Lov om ændring af beredskabsloven

(Præcisering af planlægningsforpligtelse for statslige myndigheder, bemyndigelse om at fastsætte regler om uddannelse for medlemmer af ungdomsbrandkorps samt om tilskud hertil, nedlæggelse af evalueringsinstituttet m.v.)

§ 1

I beredskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 10. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 udgår »i fredstid«.
2. I § 8 udgår »i tilfælde af ulykker eller katastrofer«.
3. I § 12, stk. 3, indsættes efter »en eller flere kommunalbestyrelser«: », Beredskabsstyrelsen«.
4. I § 23 a, 1. pkt., ændres »lovplichtige automatiske brandsikringsanlæg« til: »brandtekniske installationer, der i henhold til lovgivningen er etableret med automatisk alarmoverførsel til redningsberedskabet«.
5. I § 23 a, 2. pkt., ændres »lovplichtige automatiske brandsikringsanlæg« til: »sådanne anlæg«.
6. *Overskriften* til kapitel 5 affattes således:

»Kapitel 5

Beredskabsplanlægning m.v.»

7. § 24 affattes således:

»§ 24. De enkelte ministre skal hver inden for deres område planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af større ulykker og katastrofer, herunder udarbejde beredskabsplaner.

Stk. 2. Planerne skal revideres i det omfang, udviklingen gør dette nødvendigt, dog mindst én gang hvert fjerde år.

Stk. 3. Planerne og revisioner heraf sendes til Beredskabsstyrelsen.«

8. I § 25, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., udgår »samlet«.

9. § 26 affattes således:

»§ 26. Forsvarsministeren koordinerer beredskabsplanlægningen, jf. § 24, og rådgiver myndighederne.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter vejledende retningslinjer for udarbejdelse af de planer, der er nævnt i §§ 24 og 25.«

10. I § 28, stk. 1 og 2, og i § 38, stk. 2, ændres »inden for den civile sektors beredskab« til: »inden for beredskabet«.

11. § 28 a ophæves.

12. I § 33 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Forsvarsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens udarbejdelse af beredskabsplaner for virksomheder omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger for virksomheder, som er omfattet af stk. 1, herunder oplysninger, der indgår i sikkerhedsdokumentationen for sådanne virksomheder. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om, at sådan offentliggørelse udelukkende skal ske digitalt.

Stk. 4. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om pligt for virksomheder, som er omfattet af stk. 1, til at planlægge for at imødegå forsætlige skadegørende handlinger.

Stk. 5. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om indgivelse af politianmeldelse ved mistanke om tyveri af de i stk. 1 nævnte stoffer, dog ikke for så vidt angår eksplosivstoffer eller udgangsstoffer til eksplosivstoffer.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 6 og 7.

13. I § 33 a, stk. 1, ændres »§ 33, stk. 1 og 2,« til: »§ 33, stk. 1–6,«.

14. I § 33 a, stk. 2, ændres »§ 33, stk. 1 og 2, og § 70, stk. 4 og 5,« til: »§ 33, stk. 1, 4 og 6, § 70, stk. 4 og 5, og § 79, stk. 5,«.

15. I § 33 a, stk. 3, ændres »§ 33, stk. 1 og 2,« til: »§ 33, stk. 1, 4 og 6,«.

16. I § 35, stk. 1, ændres »§ 33, stk. 2, nr. 2« til: »§ 33, stk. 6, nr. 2«.

17. I § 45 ændres »den civile sektors beredskab« til: »beredskabet«.

18. Efter § 51 indsættes før overskriften før § 52:

»Medlemmer af ungdomsbrandkorps

§ 51 a. Forsvarsministeren fastsætter regler for uddannelse af medlemmer af ungdomsbrandkorps og om statens tilskud til kommuner, der har etableret et ungdomsbrandkorps eller har indgået en samarbejdsaftale med et ungdomsbrandkorps.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter de opgaver, der kan løses af medlemmer af ungdomsbrandkorps.«

19. I § 57 ændres »redningsberedskabet og den civile sektors beredskab« til: »beredskabet«.

20. § 82 affattes således:

»§ 82. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2014.

Stk. 2. De enkelte ministre fremsender første gang beredskabsplanen som omtalt i lovforslagets § 1, nr. 7, til Beredskabsstyrelsen senest 18 måneder efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven gælder ikke for Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets nærmere indhold
 - 2.1 Præcisering af planlægningsforpligtelsen for statslige myndigheder
 - 2.2 Ungdomsbrandkorps
 - 2.3 Udrykning til blinde alarmer
 - 2.4 Indsættelse af redningsberedskabet i udlandet
 - 2.5 Præcisering af grundlaget for aftaler mellem Beredskabsstyrelsen og beredskabsansvarlige myndigheder m.fl. om assistance fra styrelsen
 - 2.6 Tilføjelse af bestemmelse om, at også Beredskabsstyrelsen kan etablere et stående beredskab til bekæmpelse af brand i skibe til søs
 - 2.7 Ophævelse af bestemmelsen om et evalueringsinstitut
 - 2.8 Forskellige ændringer i beredskabslovens kapitel 7 om forebyggende foranstaltninger m.v.
 - 2.8.1 Udarbejdelse af beredskabsplaner for visse farlige virksomheder
 - 2.8.2 Offentliggørelse af oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger for risikovirksomheder
 - 2.8.3 Opfølgning på handlingsplan for terrorbekæmpelse
 - 2.8.4 Afskæring af klageadgang
 - 2.9 Ikrafttrædelse af beredskabsloven i Grønland
3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Hovedformålet med lovforslaget er at præcisere den planlægningsforpligtelse, der efter beredskabsloven gælder for de statslige myndigheder og at tilvejebringe en hjemmel til at fastsætte regler for uddannelse af medlemmer af ungdomsbrandkorps samt tilskud hertil. Begge forslag er led i udmøntningen af den politiske aftale om redningsberedskabet i 2013–2014, der blev indgået den 12. november 2012 mellem den daværende regering og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti.

Herudover foreslås, at bestemmelsen om redningsberedskabets indsættelse i udlandet i forbindelse med afhjælpning af katastrofer og andre hændelser formaliseres i overensstemmelse med udviklingen i praksis siden starten af 1990'erne.

Endvidere foreslås en præcisering af bestemmelsen om, at Beredskabsstyrelsen kan indgå aftale med myndigheder m.fl. med beredskabsansvar om assistance fra det statslige redningsberedskab.

Desuden foreslås, at forsvarsministeren – ud over muligheden for at kunne indgå aftale med en eller flere kommunalbestyrelser eller med et privat redningsvæsen – får mulighed for at kunne indgå aftale med Beredskabsstyrelsen om

etablering af et stående beredskab til bekæmpelse af brand i skibe til søs.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen om et evalueringsinstitut ophæves.

I øvrigt foreslås der i lovens kapitel 7 en præcisering af hjemlen vedrørende beredskabsplaner for virksomheder omfattet af beredskabslovgivningens brandforebyggende regler, regler om offentliggørelse af oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger for risikovirksomheder, regler for risikovirksomheders sikringsarbejde i forbindelse med terrorbekæmpelse samt en afskæring af klageadgang for afgørelser truffet af Beredskabsstyrelsen i medfør af den tidligere brandlovgivning.

Endelig foreslås, at beredskabsloven kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland.

2. Lovforslagets nærmere indhold

2.1 Præcisering af planlægningsforpligtelsen for statslige myndigheder

Ifølge den politiske aftale om redningsberedskabet i 2013–2014 er aftaleparterne enige om, at samfundets krisestyringskapacitet skal udvikles og prioriteres. Dette indebærer, at myndigheder og andre relevante aktører skal være

bedre rustede til at foretage den overordnede styring og koordination af beredskabsindsatser.

Beredskabslovens kapitel 5 indeholder reglerne om beredskabsplanlægning m.v. inden for den civile sektor. Den nuværende udformning af kapitel 5 er resultatet af en række lovændringer m.v. siden begyndelsen af 1990'erne. Formålet med forslaget er at præcisere den planlægningsforpligtelse, der efter beredskabslovens § 24 gælder for statslige myndigheder.

Der er i beredskabslovens kapitel 5 en forskel mellem den planlægningsforpligtelse, der gælder for henholdsvis ministre, jf. § 24, og for kommunalbestyrelser og regionsråd, jf. § 25. Beredskabslovens § 24, stk. 1, som fastlægger ministrenes planlægningsforpligtelser, fastsætter således, at ministrene skal "planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger". Der er ikke for ministerområderne den samme udtrykkelige forpligtelse til at udarbejde generelle beredskabsplaner, som gælder for kommuner og regioner, ligesom der heller ikke er et fastsat krav til indholdet i statslige myndigheders beredskabsplanlægning.

En effektiv krisestyring forudsætter, at alle aktører har forberedt sig på og er fortrolige med deres rolle og ansvar, og at de har handlingsorienterede beredskabsplaner, som i fornødent omfang er koordineret med de tilsvarende planer hos samarbejdspartner. Statslige myndigheder skal således være forberedt på at kunne håndtere alle typer kriser inden for eget område, indgå i tværgående krisestyingsfora og yde bistand til andre myndigheder under kriser, der involverer flere sektorer.

Planlægningsforpligtelsen for statslige myndigheder foreslås på denne baggrund præciseret, således at den svarer til den forpligtelse, der gælder for det kommunale og regionale område.

Beredskabsplanen bør være overskuelig og handlingsorienteret, således at den beskriver, hvorledes myndigheden vil håndtere de overordnede opgaver i forbindelse med krisestyring, såsom aktivering og drift af egen krisestab, informationshåndtering, koordination af handlinger og ressourcer samt krisekommunikation. Det forudsættes, at ministerområdernes beredskabsplaner er udarbejdet og sendt til Beredskabsstyrelsen senest 18 måneder efter lovens ikrafttræden.

Målet er at skabe en høj grad af sammenhæng i planlægningen på tværs af myndighederne og mellem de forskellige niveauer. Sammenhængen vil bl.a. blive fremmet ved et løbende samarbejde mellem Beredskabsstyrelsen og de beredskabsrelevante aktører.

Det foreslås endvidere, at begrebet »den civile sektors beredskab« udgår i lovtæksten og erstattes af begrebet »beredskabet«, hvorved der – i lighed med begrebet »den civile sektors beredskab« – forstås de foranstaltninger og den planlægning, der, bortset fra de områder, der hører under forsvaret og politiet, skal foretages for at leve op til formålsbeskrivelsen i § 24. Der er tale om en sproglig præcisering, idet det hidtidige begreb ofte er blevet forvekslet med noget organisatorisk, uagtet at det alene er et udtryk for de planlæg-

ningsaktiviteter, som myndighederne skal gennemføre for at forberede sig på større ulykker og katastrofer.

Kapitel 5 benævnes derfor ifølge forslaget fremover »Beredskabsplanlægning m.v.« i stedet for »Beredskabsplanlægning inden for den civile sektor«. Der gennemføres i tilknytning hertil en række konsekvensændringer i lovtæksten.

Der vil som opfølgning på lovændringen blive udsendt en ny vejledning om indholdet i statslige myndigheders beredskabsplanlægning, der skal medvirke til at sikre, at de statslige myndigheder behandler de væsentligste aktiviteter i beredskabsplanlægningen og derved bidrager til et højere niveau for beredskabs- og krisestyingsarbejdet. Disse områder er i dag generelt beskrevet i Beredskabsstyrelsens vejledning om helhedsorienteret beredskabsplanlægning.

2.2 Ungdomsbrandkorps

Ifølge den politiske aftale om redningsberedskabet i 2013–2014 er aftaleparterne enige om, at statens tilskud til uddannelse af frivillige i kommunerne – enhedstimestebeta- lingsordningen – omlægges til også at omfatte ungdomsbrandkorps. Sigtet hermed er at styrke interessen hos børn og unge i aldersgruppen 10-18 år for at deltage i samfundsrelevante beredskabsfaglige uddannelsesaktiviteter samtidig med, at ungdomsbrandkorps vil kunne bruges som et grundlag for senere at rekruttere og hverve hel- og deltidsansatte brandfolk samt frivillige.

Ifølge forslaget (ny § 51 a) fastsætter forsvarsministeren regler om uddannelse af medlemmer af ungdomsbrandkorps og om statens tilskud til kommunerne. Beføjelsen til at fastsætte disse regler forudsættes delegeret til Beredskabsstyrelsen. Den kommune, der har etableret et ungdomsbrandkorps eller har indgået en samarbejdsaftale med et ungdomsbrandkorps, kan i det omfang der gennemføres en uddannelse i overensstemmelse med de af Beredskabsstyrelsen fastsatte regler, oppebære et tilskud fra staten. Kommunalbestyrelsen fastsætter de opgaver, der kan løses af medlemmer af ungdomsbrandkorps, f.eks. som figuranter i forbindelse med øvelsesaktiviteter eller til at assistere i forbindelse med forplejningsopgaver. Medlemmerne kan ikke deltage i beredskabsmæssige indsatser, f.eks. i tilfælde af brand, redning eller akutte uheld med farlige stoffer.

2.3 Udrykning til blinde alarmer

Bestemmelsen i § 23 a om redningsberedskabets udrykning til blinde alarmer foreslås omformuleret, således at terminologien »lovpligtige automatiske brandsikringsanlæg« erstattes af »brandtekniske installationer, der i henhold til lovgivningen er etableret med automatisk alarmoverførsel til redningsberedskabet«. Forslaget har baggrund i, at såvel beredskabslovgivningen som byggelovgivningen (bygningsreglementet) anvender begrebet brandtekniske installationer som overbegreb for f.eks. automatiske brandalarmanlæg og automatiske sprinkleranlæg.

Der kan være andre brandtekniske installationer, hvor det er nødvendigt, at anlægget udføres med automatisk alarmoverførsel til redningsberedskabet for at kunne dokumente-

re, hvordan brandsikkerhedsniveauet opfyldes og opretholdes i hele bygningens levetid, f.eks. i forbindelse med projektering og opførelse af bygninger i henhold til funktionsbaserede brandkrav. Kravene til brandtekniske installationer fremgår i disse tilfælde ikke af bindende forskrifter, men hviler på en brandteknisk dimensionering med tilhørende dokumentation.

§ 23 a omfatter således alle de nævnte anlæg.

2.4 *Indsættelse af redningsberedskabet i udlandet*

Ifølge beredskabslovens § 3 kan forsvarsministeren bestemme, at redningsberedskabet skal indsættes i udlandet i fredstid i tilfælde af katastrofer, der medfører alvorlig skade på eller udgør en overhængende fare for personer, ejendom eller miljøet. Bestemmelsen giver således mulighed for at indsætte redningsberedskabet i udlandet for at bistå andre lande og deres befolkninger i fredstid i tilfælde af ulykker og katastrofer, herunder til løsning af et bredt spektrum af opgaver afhængigt af behovet i det berørte område samt kapaciteter og kompetencer i det nationale redningsberedskab. Redningsberedskabets deltagelse i og bidrag til håndtering af ulykker og katastrofer – før, under og efter ulykkers samt katastrofers indtræden – sigter mod at forebygge, begrænse og afhjælpe følgevirkningerne af såvel menneskeskabte som naturskabte ulykker og katastrofer, som jordskælv, oversvømmelser, tsunamier m.fl.

Med forslaget om at lade »i fredstid« udgå formaliseres den praksis, der siden starten af 1990'erne har udviklet sig i forbindelse med udsendelse af redningsberedskabet, herunder også til konfliktramte områder. Udviklingen i praksis skal bl.a. ses i lyset af udviklingen i det danske udenrigspolitiske engagement og den generelle sikkerhedspolitiske situation. Med forslaget formaliseres muligheden for at indsætte redningsberedskabet i udlandet i konfliktramte områder, hvor der måtte være et behov for hjælp, herunder bl.a. i forbindelse med deltagelse i internationale operationer sammen med forsvaret eller som led i en FN-aktion.

Redningsberedskabet har siden starten af 1990'erne været indsat til opgaveløsning af forskellig karakter, heraf længelevende såvel som korterelevende indsatser, enkeltmands-udsendelser, kontingentudsendelser, til konfliktramte områder i forbindelse med afhjælpning af følgevirkningerne efter såvel menneskeskabte som naturskabte katastrofer, i samtænkte operationer med forsvaret eller andre myndigheder, som del af et stående beredskab m.v.

Med forslaget vil anmodninger om assistance fra andre lande, internationale organisationer, såsom FN og EU m.v., som hidtil blive behandlet på baggrund af en konkret vurdering, hvori bl.a. indgår overvejelser om sikkerhedssituationen i det berørte område.

Udsendes redningsberedskabet til en international væbnet konflikt sammen med forsvaret til løsning af opgaver i forbindelse med en international operation eller som led i en FN-aktion, vil redningsberedskabet være folkeretligt beskyttet efter reglerne i Tillægsprotokol I til Genève-konventionerne af 12. august 1949 vedrørende beskyttelsen af ofre i

internationale væbnede konflikter, forudsat at udsendelsen sker under iagttagelse af tillægsprotokollens kapitel 6 vedrørende civilforsvaret. Sker udsendelsen i forbindelse med en ikke-international væbnet konflikt (borgerkrig), vil redningsberedskabet være beskyttet som civilt personel efter del 4 om civilbefolkningen i Tillægsprotokol II vedrørende beskyttelsen af ofre i ikke-internationale væbnede konflikter.

Der vil, hvis særlige situationer tilsiger dette, kunne indsættes personel i medfør af lovens § 49. Dette gælder, f.eks. hvis der opstår behov for at kunne indsætte ledende personel eller personel med viden inden for specialområder.

Indsættelse af værnepligtige i udlandet vil kun ske i begrænset omfang og alene, hvis de værnepligtige melder sig til at deltage på frivillig basis. Værnepligtige, der ikke ønsker at deltage i en sådan opgave, vil kunne forblive i Danmark og fortsætte deres uddannelse i redningsberedskabet.

2.5 *Præcisering af grundlaget for aftaler mellem Beredskabsstyrelsen og beredskabsansvarlige myndigheder m.fl. om assistance fra styrelsen*

Ifølge beredskabslovens § 8 kan Beredskabsstyrelsen indgå aftale med offentlige myndigheder, virksomheder og andre, der har ansvar for beredskab og indsats eller opretholdelse af vigtige samfundsfunktioner i tilfælde af ulykker og katastrofer, om, at styrelsen kan yde bistand til disse. Denne formulering indeholder efter Forsvarsministeriets opfattelse ikke fornøden klarhed over, hvorvidt sådanne aftaler gælder assistancer generelt eller alene omfatter ulykker og katastrofer.

Det foreslås derfor, at der sker en præcisering af hjemmelsgrundlaget for aftaler om bistand fra Beredskabsstyrelsen til myndigheder m.fl. med beredskabsansvar, således at det tydeliggøres, at aftalerne ikke er begrænsede til assistance i tilfælde af ulykker og katastrofer. Sigtet hermed er at fastholde og så vidt muligt øge udnyttelsen af styrelsens ressourcer og kompetencer ved assistance til f.eks. Rigspolitiet, Fødevarestyrelsen og Banedanmark. Det er i den forbindelse en forudsætning for bistandsaftalerne, at assistancerne er efterspurgt pga. behovet for styrelsens særlige kapaciteter og er i naturlig forlængelse af Beredskabsstyrelsens ordinære virksomhed.

2.6 *Tilføjelse af bestemmelse om, at også Beredskabsstyrelsen kan etablere et stående beredskab til bekæmpelse af brand i skibe til søs*

Ved lov nr. 1335 af 19. december 2008 om ændring af beredskabsloven blev der i § 12, som et nyt stk. 3, indsat en bestemmelse om, at forsvarsministeren kan indgå aftale med en eller flere kommunalbestyrelser eller med et privat redningsvæsen om etablering af et stående beredskab til bekæmpelse af brand i skibe til søs. På den baggrund har Beredskabsstyrelsen efter Forsvarsministeriets bemyndigelse indgået aftale med Århus Brandvæsen og Falck A/S om etablering af to stående beredskaber til bekæmpelse af brande i skibe til søs henholdsvis vest og øst for Storebælt.

Det foreslås, at det tydeliggøres, at Beredskabsstyrelsen på vegne af forsvarsministeren – ud over muligheden for at kunne indgå aftale med en eller flere kommunalbestyrelser eller med et privat redningsvæsen – vil kunne etablere et stående beredskab til bekæmpelse af brand i skibe til søs.

Med forslaget tydeliggøres muligheden for, at Beredskabsstyrelsen i forbindelse med konkurrenceudsættelse af området kan afgive kontrolbud med henblik på at opnå de økonomisk mest fordelagtige betingelser.

2.7 Ophævelse af bestemmelsen om et evalueringsinstitut

Bestemmelsen i § 28 a i beredskabsloven om et evalueringsinstitut blev indsat i loven ved lovændringen i 2008, der trådte i kraft den 1. januar 2009. Bestemmelsen var led i udmøntningen af den politiske aftale om redningsberedskabet efter 2006. Med bestemmelsen blev de formelle rammer for gennemførelse af beredskabsfaglige evalueringer fastlagt, og der blev efterfølgende i Beredskabsstyrelsens regi etableret et uafhængigt evalueringsinstitut, som skulle fokusere på evaluering af store indsatser og indsatser med et usædvanligt forløb.

Instituttets organisering og procedurer blev fastlagt for at tilgodese hensynet til den formelle uafhængighed. Både organiseringen og procedurerne har imidlertid været medvirkende til at gøre evalueringerne unødigt bureaukratiske og langvarige. De har endvidere skabt en uensigtsmæssig distance til beredskabets aktører, som indebærer, at aktørerne ikke fuldt ud har opnået den ønskede læring af evalueringerne. Evalueringsgruppen har på eget initiativ fungeret som en styregruppe, mens ansatte i Beredskabsstyrelsen har tilrettelagt og gennemført de evalueringer, der er foretaget i regi af instituttet. Der er ikke siden 1. januar 2013 foretaget genudnævnelser eller udnævnelser af nye medlemmer af evalueringsgruppen. Evalueringsgruppen eksisterer dermed i praksis ikke i dag.

Det er Forsvarsministeriets vurdering, at de opgaver, som instituttets evalueringsgruppe har været ansvarlig for, mere hensigtsmæssigt vil kunne varetages af Beredskabsstyrelsen. Dette vil sikre en fleksibel iværksættelse, tilrettelæggelse og gennemførelse af tværgående beredskabsfaglige evalueringer. Evalueringsarbejdet vil således fortsætte med det oprindelige sigte.

Bestemmelsen i § 28 a foreslås derfor ophævet.

2.8 Forskellige ændringer i beredskabslovens kapitel 7 om forebyggende foranstaltninger m.v.

2.8.1 Udarbejdelse af beredskabsplaner for visse farlige virksomheder

Ifølge bekendtgørelse nr. 1666 af 14. december 2006 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (risikobekendtgørelsen) skal kommunalbestyrelsen udarbejde eksterne beredskabsplaner for kolonne 3-virksomheder, der er omfattet af bekendtgørelsen.

De eksterne beredskabsplaner skal som minimum indeholde en beskrivelse af indsatslederens opgaver, ansvarsforde-

lingen i forbindelse med iværksættelse af de eksterne beredskabsplaner samt de uheldsbegrænsende foranstaltninger.

Kolonne 3-virksomheder er virksomheder med store mængder farlige stoffer og derfor omfattet af de mest vidtgående krav i risikobekendtgørelsen. Kolonne 2-virksomheder har mindre mængder farlige stoffer og er derfor omfattet af mindre restriktive bestemmelser i risikobekendtgørelsen.

Risikobekendtgørelsen implementerer Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (Seveso II-direktivet). Kravet om, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde eksterne beredskabsplaner for ovennævnte virksomheder, følger således af direktivets artikel 11, stk. 1, litra c.

De virksomheder, som er omfattet af risikobekendtgørelsen, henhører under flere ministerområder. For så vidt angår de brand- og eksplosionsfarlige virksomheder, som er omfattet af beredskabslovgivningen, henter risikobekendtgørelsen hjemmel i beredskabslovens § 33, stk. 1, § 33, stk. 2, § 36, stk. 2, og § 70, stk. 4 og 5.

Det foreslås, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse i beredskabslovens § 33, stk. 2, hvorefter forsvarsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens udarbejdelse af beredskabsplaner for de brand- og eksplosionsfarlige virksomheder m.fl., der er omfattet af regler fastsat i medfør af beredskabslovens § 33, stk. 1.

2.8.2 Offentliggørelse af oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger for risikovirksomheder

Ifølge bekendtgørelse nr. 1666 af 14. december 2006 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (risikobekendtgørelsen) skal visse risikovirksomheder (kolonne 3-virksomheder) udarbejde en sikkerhedsrapport, og miljømyndigheden skal ved offentlig annoncering gøre denne tilgængelig for offentligheden. Adgangen til aktindsigt i sikkerhedsrapporterne er dog begrænset af de almindelige offentlighedsregler, herunder lov om aktindsigt i miljøoplysninger.

Risikobekendtgørelsen implementerer Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (Seveso II-direktivet). Kravet om, at risikovirksomheders sikkerhedsrapporter skal gøres tilgængelige for offentligheden, følger således af artikel 13, stk. 4, i direktivet.

I miljøbeskyttelsesloven er der ligeledes indsat en hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger for virksomheder, der er omfattet af loven. Baggrunden herfor var et ønske om at tilvejebringe den fornødne hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om, at offentliggørelse eller anden præsentation for offentligheden af miljøoplysninger, der indgår i visse godkendelsespligtige virksomheders sikkerhedsdokumentation, alene kan ske digitalt på myndighedens hjemmeside.

I høringsfasen gjorde Miljøstyrelsen de øvrige risikomyndigheder opmærksomme på, at tilsvarende hjemmel skal forefindes i myndighedernes respektive love, der danner

grundlag for implementeringen af Seveso II-direktivet, idet en hjemmel i miljøbeskyttelsesloven alene kan angå miljøforhold og ikke oplysninger om f.eks. brandforhold.

Det foreslås på den baggrund, at der tilvejebringes en udtrykkelig bemyndigelse for forsvarsministeren til at fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger for virksomheder, som er omfattet af beredskabslovens § 33, stk. 1. Med denne hjemmel fastsættes bestemmelser i risikobekendtgørelsen om offentliggørelse af oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger for virksomheder.

Oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger skal forstås i bred forstand, således at det kan omfatte alle de oplysninger om virksomhederne, som offentligheden bør have adgang til af hensyn til dens sikkerhed.

2.8.3 Opfølgning på handlingsplan for terrorbekæmpelse

På baggrund af regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse fra 2005 nedsatte Forsvarsministeriet en arbejdsgruppe til at analysere handlingsplanens anbefaling 42 vedrørende kontrollen med farlige stoffer. Arbejdsgruppen udsendte i 2006 en rapport med 16 delanbefalinger til tiltag, der skulle medvirke til at forebygge terror ved brug af farlige stoffer.

Delanbefalingerne blev under koordination af Forsvarsministeriet vurderet og konkretiseret af fire arbejdsgrupper under formandskab af henholdsvis Miljøministeriet, Justitsministeriet, Transport- og Energiministeriet samt Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

En særlig arbejdsgruppe under Miljøministeriets formandskab med deltagelse af de myndigheder, der regulerer risiko-virksomheder, fik til opgave at følge op på anbefaling 42o og vurdere behovet for, om der skal indføres supplerende krav vedrørende terrorforebyggelse for så vidt angår udpeging af sikkerheds- og uddannelsesansvarlige, opbevaring, herunder sikring og bevogtning af stoffer og lagerfaciliteter, procedurer omkring håndtering og uddannelse af personale.

Anbefaling 42o lyder således:

»42o. Der fastsættes regler, der påbyder virksomheder, der er omfattet af kolonne 3 (de såkaldt »tunge« virksomheder) i Miljøministeriets bekendtgørelse om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, at indføre foranstaltninger, der sikrer, at de farlige stoffer er svært tilgængelige for uvedkommende. Foranstaltningerne kan eksempelvis omfatte adgangskontrol, fysiske barrierer eller opsyn. Det bør endvidere fastsættes i reglerne, at virksomhederne skal udnævne en sikringsansvarlig person. Det kan overvejes at stille som krav, at denne og evt. andre nøglemedarbejdere skal sikkerhedsgodkendes.«

Arbejdsgruppen har i et notat fra 2011, som har været fremsendt til Statsministeriet til behandling i Regeringens Kriseberedskabsgruppe, bl.a. fremsat følgende anbefaling:

»For at sikre store risikovirksomheder mod forsætlige skadevoldende handlinger, anbefaler underarbejdsgrup-

pen, at disse virksomheder skal supplere sikkerhedsrapporten med en beskrivelse, der:

- kortlægger risikovirksomhedens sårbarhed i forhold til terror,
- beskriver organiseringen af virksomhedens sikringsarbejde,
- opstiller en sikringsplan,
- udpeger en sikringsansvarlig person, der i fornødent omfang skal være sikkerhedsvurderet,
- uddanner relevant personale og afholder sikringsøvelser,
- fremsender og opbevarer sikringsoplysninger som fortroligt materiale.«

De nævnte store risikovirksomheder er identiske med de tidligere omtalte virksomheder, der er omfattet af reglerne for kolonne 3-virksomheder (de såkaldt »tunge« virksomheder) i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1666 af 14. december 2006 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (risikobekendtgørelsen).

Med lovforslaget tilvejebringes den fornødne hjemmel til gennemførelse af arbejdsgruppens anbefalinger i en kommende revision af risikobekendtgørelsen. Tilsvarende hjemler er indarbejdet i § 7, stk. 3, nr. 3, og § 35, stk. 2, 2. pkt., i miljøbeskyttelsesloven.

Med lovforslaget implementeres desuden delanbefaling 42p, så der tilvejebringes den fornødne hjemmel til at kunne kræve indberetning til politiet ved mistanke om tyveri af de stoffer, der er omfattet af beredskabslovens § 33, stk. 1. En tilsvarende hjemmel findes i § 42 a i kemikalieloven.

Anbefaling 42p lyder:

»42p. Virksomheder og institutioner pålægges at indbette til myndighederne, hvis et farligt stof i deres varetægt bortkommer. Det anbefales endvidere som forudsætning herfor, at ressortmyndighederne for kemikalier, biologiske stoffer og eksplosivstoffer identificerer kontaktpunkter for meldinger om bortkomne farlige stoffer, og at disse myndigheder fastlægger, hvilke procedurer der skal følges, hvis et bortkommet stof vurderes at kunne anvendes til terrorformål.«

Hjemlen forventes eksempelvis at blive relevant i forbindelse med en revision af reglerne om visse ammoniumnitrat-holdige produkter.

Det foreslås, at der tilvejebringes hjemmel til, at forsvarsministeren med henblik på forebyggelse af terror kan fastsætte regler, der forpligter virksomheder, hvor der opbevares, anvendes eller fremstilles visse farlige stoffer, til at planlægge for at imødegå forsætlige skadegørende handlinger, herunder kortlægge virksomhedens sårbarhed i forhold til terror, udarbejde en sikringsplan, beskrive organiseringen af virksomhedens sikringsarbejde, udpege en sikringsansvarlig person, der i fornødent omfang skal være sikkerhedsvurderet, uddanne relevant personale og afholde sikringsøvelser, fremsende og opbevare sikringsoplysninger som fortroligt materiale samt indgive anmeldelse til politiet ved mistanke om tyveri af stoffer, der er omfattet af beredskabslovens § 33, stk. 1.

For så vidt angår administrationen af reglerne er det på baggrund af arbejdsgruppens tillægsrapport vedrørende terrorhandlingsplanens anbefaling 42o forudsat, at politiet udfører de praktiske opgaver i samarbejde med de relevante myndigheder, idet ekspertisen til sikkerhedsvurderinger, til vurdering af sikringsuddannelser og krav til opbevaring af fortrolige dokumenter samt til generel rådgivning om sikringsmæssige forhold ligger hos politiet.

Med hensyn til politianmeldelsen ved mistanke om tyveri af de stoffer, der er omfattet af § 33, stk. 1, er det ikke enhver bortkomst af de pågældende stoffer, der vil skulle indberettes til politiet. Der skal være tale om en begrundet mistanke om tyveri. F.eks. skal der være tegn på indbrud, eller at en mængde af det pågældende stof er forsvundet på en måde, som giver anledning til at frygte, at uvedkommende har tilegnet sig stoffet.

Eksplosivstoffer og udgangsstoffer til eksplosivstoffer er undtaget i den foreslåede § 33, stk. 5, idet der allerede består en pligt til anmeldelse af bortkomst, herunder ved tyveri, for så vidt angår disse stoffer. Det følger således af artikel 9 i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som træder i kraft den 2. september 2014, at mistænkelige transaktioner med samt væsentlig bortkomst og tyveri af de stoffer, der er opført i bilag I og II til forordningen, uden unødigt forsinkelse skal indberettes til et eller flere nationale kontaktpunkter udpeget af den pågældende medlemsstat. Justitsministeren er endvidere efter våbenlovens § 4 d, stk. 2, som ligeledes træder i kraft den 2. september 2014, bemyndiget til at fastsætte regler om, at udgangsstoffer til eksplosivstoffer, der ikke er omfattet af bilag I og II til forordningen, er omfattet af bestemmelserne om indberetning af mistænkelige transaktioner, bortkomst og tyveri i forordningens artikel 9.

Det følger endvidere af § 11, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1247 af 30. oktober 2013 om eksplosivstoffer, at bortkomst af eksplosivstoffer omgående skal anmeldes til politiet.

2.8.4 Afskæring af klageadgang

Beredskabslovens § 33 a, stk. 2, om forsvarsministerens adgang til at fastsætte regler om adgangen til at påklage visse afgørelser blev indsat i loven ved lovændringen i 2008. Bestemmelsen gælder alene afgørelser truffet af Beredskabsstyrelsen efter regler fastsat i medfør af beredskabslovens § 33, stk. 1 og 2, og § 70, stk. 4 og 5. Regler fastsat i medfør af brandloven og tidligere brandlovgivning, jf. overgangsbestemmelsen i beredskabslovens § 79, stk. 5, er efter ordlyden af § 33 a ikke omfattet af bemyndigelsen i dag.

Der findes stadig enkelte administrative bestemmelser fastsat i medfør af tidligere brandlovgivning. Beredskabsstyrelsen er i medfør heraf tillagt kompetence til at træffe afgørelse i visse typer af sager.

De afgørelser, som Beredskabsstyrelsen træffer efter bestemmelser fastsat i medfør af tidligere brandlovgivning, kan som følge af den ulovbestemte rekursadgang fortsat påklages til forsvarsministeren. Det foreslås, at der tilvejebring-

es en hjemmel til, at forsvarsministeren kan bestemme, at afgørelser truffet af Beredskabsstyrelsen efter bestemmelser fastsat i medfør af den tidligere brandlovgivning ikke kan påklages til ministeren.

Begrundelsen for at fravige den ulovbestemte rekursadgang er, at de afgørelser, som Beredskabsstyrelsen træffer efter bestemmelser fastsat i medfør af tidligere brandlovgivning, er afgørelser af meget teknisk karakter, som forudsætter specialiseret viden og tekniske kompetencer, som udelukkende ligger i Beredskabsstyrelsen.

2.9 Ikrafttrædelse af beredskabsloven i Grønland

I 2010 tiltrådte forsvarsministeren en redegørelse om beredskabslovgivningen i Grønland afgivet af en arbejdsgruppe, som bestod af Forsvarsministeriet (formand), Statsministeriet, Grønlands Hjemmestyre/Selvstyre, Justitsministeriet, Finansministeriet og Beredskabsstyrelsen. Herudover har relevante sektormyndigheder været inddraget ad hoc i arbejdet, ligesom Politimesteren i Grønland har været inddraget som fast medlem af arbejdsgruppen. Arbejdsgruppens kommissorium har været at undersøge, hvorledes beredskabslovgivningen kan ajourføres i overensstemmelse med de principper om opgivelse af sondringen mellem krigs- og fredstid og indførelse af sektoransvarsprincippet, som er indeholdt i den danske beredskabslovgivning.

Arbejdsgruppen har således haft til opgave at undersøge mulighederne for at gennemføre det sektoransvarsprincip for Grønland, som den danske beredskabslov indeholder, under hensyn til det særlige forhold, at såvel rigsmyndighederne som selvstyremyndighederne, herunder de grønlandske kommuner, løser beredskabsopgaver i Grønland.

Arbejdsgruppen fandt, at beredskabsplanlægning må anses som en del af ressortansvaret i henhold til den lovgivning, som rigsmyndighederne administrerer i Grønland. Uanset at beredskabsloven, herunder § 24, ikke gælder for Grønland, må rigsmyndighederne derfor anses for forpligtet til at planlægge for fredstid på de sagsområder, der hører under rigsmyndighederne.

Tilsvarende fandt arbejdsgruppen, at beredskabsopgaverne som udgangspunkt må anses for at være en accessorisk del af den kompetence, som Grønlands Selvstyre har overtaget i forbindelse med overtagelse af de enkelte sagsområder, der nu henhører under selvstyret. Selvstyret vurderes derfor at have kompetence til at planlægge for fredstidsulykker på disse områder.

For så vidt angår planlægning for krig og krise/truende udsigt til krig følger det af lov nr. 342 af 23. december 1959 om det civile beredskab (herefter benævnt "1959-loven"), der blev sat i kraft for Grønlands vedkommende ved kongelig anordning nr. 405 af 20. december 1962 om civilberedskabslovens ikrafttræden i Grønland (herefter benævnt "1962-anordningen"), at rigsmyndighederne er forpligtet til at planlægge for krig og krise/truende udsigt til krig på alle sektorområder inden for beredskabet – bortset fra sundhedsområdet – i Grønland. Loven er fortsat i kraft i Grønland.

Arbejdsgruppen vurderede, at Grønlands Selvstyre ikke i forbindelse med overtagelsen af diverse sektorområder samtidig har overtaget forpligtelsen til at planlægge for krig og krise/truende udsigt til krig på disse områder, bortset fra sundhedsområdet. På den baggrund har de enkelte danske ministre fortsat en forpligtelse til at planlægge for krig og krise/truende udsigt til krig for Grønland også på de områder, der i øvrigt er overtaget af selvstyret. Det bemærkes, at 1959-loven blev ophævet i Danmark ved beredskabslovens ikrafttrædelse den 1. januar 1993.

Arbejdsgruppen anbefalede i sin redegørelse en lovfæstet gennemførelse af sektoransvarsprincippet i Grønland i lighed med det sektoransvarsprincip, som blev formaliseret i Danmark ved ændringen af beredskabsloven i 2003.

En gennemførelse af sektoransvarsprincippet fuldt ud på de områder, som selvstyret har overtaget, forudsætter, at kompetencen til at planlægge for krig og krise/truende udsigt til krig overtages af selvstyret på de nævnte sektorområder. Selvstyrets overtagelse af en sådan kompetence vil kunne ske efter en aftale, som indgås mellem regeringen og Naalakkersuisut efter § 4 i lov om Grønlands Selvstyre.

Ud over selvstyrets overtagelse af kompetencen fra rigsmyndighederne til at planlægge for krig og krise/truende udsigt til krig på de sektorområder, selvstyret har overtaget, indebærer en fuldstændig og lovfæstet gennemførelse af sektoransvarsprincippet i Grønland, at rigsmyndighederne fortsat har pligt til at planlægge for krig og krise/truende udsigt til krig på de sektorområder, der henhører under rigsmyndighederne, f.eks. på det nukleare område.

Arbejdsgruppen fandt det derfor hensigtsmæssigt, at den gældende beredskabslovs § 24, der formaliserede sektoransvarsprincippet i Danmark i 2003, udstrækkes til at omfatte de rigsmyndigheder, der varetager opgaver i Grønland.

Lovforslagets § 1, nr. 7 (se afsnit 2.1 ovenfor) der med den ændrede affattelse af beredskabslovens § 24 medfører en skærpelse af kravene til de enkelte ministres beredskabsplanlægning, ændrer ikke i arbejdsgruppens konklusioner.

Det fremgår af beredskabslovens § 82, at loven ikke gælder for Grønland, men at den kan sættes i kraft ved kongelig anordning med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger. Det følger efter arbejdsgruppens opfattelse heraf, at det som udgangspunkt ikke er muligt at sætte beredskabslovens § 24 i kraft i Grønland ved kongelig anordning, men at hele beredskabsloven – med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger – således vil skulle sættes i kraft.

En ikrafttrædelse af alene beredskabslovens § 24 for Grønlands vedkommende forudsætter derfor ifølge arbejdsgruppen en ændring af beredskabslovens § 82, som muliggør en delvis ikrafttrædelse af loven ved, at der i bestemmelsen tilføjes ”helt eller delvis”.

Det forudsættes i den forbindelse, at en ophævelse af kongelig anordning nr. 405 af 20. december 1962 om civilberedskabslovens ikrafttræden i Grønland sker samtidig med udstedelsen af en kongelig anordning, der udstrækker bered-

skabslovens § 24 og de bestemmelser, der knytter sig hertil til ligeledes at forpligte rigsmyndighederne i Grønland.

Med lovforslaget åbnes der mulighed for at sætte beredskabsloven delvis i kraft i Grønland i overensstemmelse med forsvarsministerens tiltrædelse af indstillingen fra arbejdsgruppen om beredskabslovgivningen i Grønland. Herved tilvejebringes der hjemmel til at kunne fastholde rigsmyndighedernes forpligtelse til at planlægge for krig og krise/truende udsigt til krig på de sektorområder, der henhører under rigsmyndighederne.

For Færøernes vedkommende blev sagsområdet det civile beredskab i 2007 hjemtaget af Færøernes Landsstyre i medfør af den færøske beredskabslov og lov nr. 578 af 24. juni 2005 om de færøske myndigheders overtagelse af sager og sagsområder (overtagelsesloven).

I modsætning til i Grønland er sektoransvaret for Færøernes vedkommende fuldt ud gennemført, og civilberedskabsloven fra 1959 gælder således ikke for Færøerne.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indebærer, at de statslige myndigheder får en lovfæstet pligt til at udarbejde en egentlig beredskabsplan. Selve pligten til at varetage beredskabsmæssige opgaver på en forsvarlig måde følger allerede af ministrenes ressortansvar. I det omfang et departement eller en styrelse som del af deres planlægning ikke har udarbejdet en beredskabsplan, er det Forsvarsministeriets erfaring, at det er muligt at udarbejde en plan på 1 til 2 uger, som lever op til styrelsens anbefalinger, hvis myndigheden vælger at anvende Beredskabsstyrelsens skabelon samt trækker på styrelsens vederlagsfrie rådgivning. Det er endvidere Forsvarsministeriets vurdering, at omkring halvdelen af i alt 19 ministerier allerede i dag har udarbejdet en beredskabsplan.

Ordningen vedrørende enhedstimestebetalingen udvides til også at omfatte medlemmer af ungdomsbrandkorps.

Desuden indebærer lovforslaget, at det præciseres, at forsvarsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens udarbejdelse af beredskabsplaner for virksomheder omfattet af beredskabslovens § 33, stk. 1.

Forslaget om at afskære klageadgangen vedrørende visse afgørelser truffet af Beredskabsstyrelsen efter den tidligere brandlovgivning medvirker til at forenkle administrationen. Tilvejebringelse af hjemlen til at forebygge terror kan have administrative konsekvenser ved udmøntningen, idet det dog lægges til grund, at politimyndighederne allerede i et vist omfang er engageret i de sikringsmæssige forhold på risikovirksomheder.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om, at forsvarsministeren som led i forebyggelsen af terror kan fastsætte regler, der indeholder krav til visse virksomheder om at planlægge for at imødegå forsætlige skadegørende handlinger, herunder udarbejde en sikringsplan, udpege en sikringsansvarlig person samt uddanne rele-

vant personale og afholde sikringsøvelser, kan ved udstedelse af sådanne regler have en økonomisk og administrativ konsekvens for erhvervslivet. Da de virksomheder, som skal omfattes af de nye regelsæt, endnu ikke er nærmere definerede, er det dog ikke muligt at vurdere, hvilke eller hvor mange virksomheder der eventuelt vil blive omfattet. Det forventes dog, at der alene vil være tale om regulering af et beskedent antal virksomheder, og at de eventuelle merudgifter til forebyggelse af terror forventes at være begrænsede, fordi de sikringsmæssige foranstaltninger i vidt omfang vil være identiske med foranstaltninger, der allerede er truffet af andre hensyn end hensynet til terrorforebyggelse, f.eks. opsætning af hegn. Denne del af lovforslaget er dog et led i et fælles initiativ på flere ministerområder.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Ud over en samtykkeerklæring i forbindelse med et eventuelt krav om sikkerhedsvurdering (lovforslagets § 1, nr. 12) vurderes hverken lovforslaget i sig selv eller udmøntningen heraf at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.fl.

Et udkast til lovforslag har været til høring fra den 17. december 2013 til den 24. januar 2014 i Beredskabsforbundet, Danmarks Fiskeriforening, Dansk Industri, Dansk Erhverv, Danske Havne, Danske Regioner, Energi- og Olieforum, Falck Danmark A/S, Forbundet af Offentligt Ansatte (FOA), Fagligt Fælles Forbund (3F), Foreningen af Kommunale Beredskabschefer (FKB), Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Forsikring og Pension, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kommunaldirektørforeningen, Landbrug & Fødevarer, Landsklubben for Deltidsansatte Brandfolk, Landsforeningen af Ungdomsbrandkorps, Rigspolitiet, Sønderjyske Frivillige Brandværn, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre).

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter.	Negative konsekvenser/ merudgifter.
Økonomiske konsekvenser for det stat, regioner og kommuner.	Ingen.	Lovforslaget skønnes ikke direkte at have økonomiske konsekvenser for det offentlige af betydning.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner.	Styrket krisestyringskapacitet.	Forpligtelse for ministrene til at udarbejde handlingsorienterede beredskabsplaner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.	Ingen.	Ingen umiddelbart, men en udmøntning af hjemlerne vedr. terrorforebyggelse vil kunne medføre en begrænset merudgift.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet.	Ingen.	Ingen umiddelbart, men en udmøntning af hjemlerne vedr. terrorforebyggelse vil kunne have en begrænset administrativ konsekvens for visse virksomheder.
Administrative konsekvenser for borgerne.	Ingen.	Ingen, bortset fra samtykke til evt. sikkerhedsvurdering.
Miljømæssige konsekvenser.	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten.	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter beredskabslovens § 3 kan redningsberedskabet indsættes i udlandet i fredstid i tilfælde af katastrofer, der medfører alvorlig skade på eller udgør en overhængende fare for personer, ejendom eller miljøet.

Sigtet med forslaget om at lade »i fredstid« udgå er at formalisere den praksis, der siden starten af 1990'erne har udviklet sig i forbindelse med udsendelse af redningsberedskabet, herunder også til konfliktramte områder. Udviklingen i praksis skal bl.a. ses i lyset af udviklingen i det danske udenrigspolitiske engagement og den generelle sikkerhedspolitiske situation. Med forslaget formaliseres muligheden for at indsætte redningsberedskabet i udlandet i konfliktramte områder, hvor der måtte være et behov for hjælp, herun-

der bl.a. i forbindelse med deltagelse i internationale operationer sammen med forsvaret eller som led i en FN-aktion.

Udsendes redningsberedskabet til en international væbnet konflikt til løsning af humanitære opgaver, vil redningsberedskabet være folkeretligt beskyttet, forudsat at udsendelsen sker under iagttagelse af Tillægsprotokol I til Genèvekonventionerne af 1949. Sker udsendelsen til en ikke-international væbnet konflikt (borgerkrig), vil redningsberedskabet være beskyttet som civilt personel. Udgangspunktet for en indsættelse af redningsberedskabet i udlandet er som hidtil, at dette sker på frivillig basis. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.

Til nr. 2

Med bestemmelsen foreslås, at der sker en præcisering af hjemmelsgrundlaget for aftaler om bistand fra Beredskabsstyrelsen til myndigheder m.fl. med beredskabsansvar, så det tydeliggøres, at sådanne aftaler ikke er begrænset til assistance i tilfælde af ulykker og katastrofer. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.5.

Til nr. 3

Efter beredskabslovens § 12, stk. 3, kan forsvarsministeren indgå aftale med en eller flere kommunalbestyrelser eller med et privat redningsvæsen om etablering af et stående beredskab til bekæmpelse af brand i skibe til søs.

Sigtet med forslaget er at tydeliggøre muligheden for, at Beredskabsstyrelsen vil kunne løse opgaven, herunder afgive kontrolbud med henblik på at opnå de økonomisk mest fordelagtige betingelser for opgaveløsningen. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.6.

Til nr. 4

Terminologien »lovpligtige automatiske brandsikringsanlæg« foreslås erstattet af »brandtekniske installationer, der i henhold til lovgivningen er etableret med automatisk alarmoverførsel til redningsberedskabet« med baggrund i, at såvel beredskabslovgivningen som byggelovgivningen (bygningsreglementet) anvender begrebet brandtekniske installationer som overbegreb for f.eks. automatiske brandalarmanlæg og automatiske sprinkleranlæg. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.

Til nr. 5

Der henvises til bemærkningerne under nr. 4.

Til nr. 6

Overskriften til kapitel 5 blev i 2003 ændret fra »Planlægning m.v.« til »Beredskabsplanlægning m.v. inden for den civile sektor«. Forslaget om at ændre overskriften er alene af terminologisk karakter og sker for at undgå den uklarhed, som hersker omkring forståelsen af begrebet »den civile sektors beredskab«. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 7

I den gældende lovs § 24 understreges det ansvar, som alle ministre har for at sikre opretholdelse og videreførelse af ministerområdets samfundsvigtige funktioner i tilfælde af ulykker og katastrofer. Forslaget til den nye § 24 rummer en præcisering af forpligtelsen for statslige myndigheder til at udarbejde en handlingsorienteret beredskabsplan. Forpligtelsen vedrørende udarbejdelse af beredskabsplaner svarer herefter til den forpligtelse, der gælder for det kommunale og det regionale niveau, jf. § 25.

Ansaret for at gennemføre en forsvarlig beredskabsplanlægning inden for de enkelte områder påhviler efter forslaget vedkommende minister. Det forudsættes, at departementet selv varetager arbejdet med at udarbejde egen beredskabsplan.

Det forudsættes endvidere, at den enkelte minister udpeger relevante underliggende myndigheder m.fl., der skal foretage en selvstændig beredskabsplanlægning i overensstemmelse med § 24. Beredskabsstyrelsen kan yde rådgivning i forbindelse med denne udpegning. Efter beredskabslovens § 28, stk. 1, kan de enkelte ministre hver inden for deres område pålægge offentlige myndigheder og offentlige og private virksomheder og institutioner at yde bistand i forbindelse med beredskabsplanlægning.

Beredskabsplanlægningen integreres i ministeriets og underliggende myndigheders daglige opgavevaretagelse. Denne integration betyder, at der i videst muligt omfang i den daglige administration skal tages beredskabsmæssige hensyn med henblik på at øge samfundets robusthed over for konsekvenserne af større ulykker og katastrofer.

De enkelte ministre skal endvidere i henhold til beredskabslovens § 27 fastsætte vejledende retningslinjer inden for eget område for udarbejdelse af de kommunale beredskabsplaner og regionernes beredskabsplaner, jf. beredskabslovens § 25, stk. 1 og 2.

Der foreslås indsat en egentlig revisionsforpligtelse, som foreskriver, at planerne revideres mindst hvert fjerde år. Planerne bør endvidere revideres, når erfaringer, f.eks. fra hændelser eller øvelser, tilsiger det, eller hvis organisationens struktur eller ansvarsområde ændres væsentligt, eksempelvis ved ressortændringer.

Det foreslås endvidere at indføre en pligtmæssig indsendelse af planerne til Beredskabsstyrelsen svarende til de tilsvarende bestemmelser for det kommunale og det regionale område. Formålet hermed er at forbedre grundlaget for forsvarsministerens overblik over beredskabsplanlægningen samt at danne udgangspunkt for Beredskabsstyrelsens målrettede rådgivning og vejledning af de statslige myndigheder. Det ligger i naturlig forlængelse af § 24, stk. 3, at Beredskabsstyrelsen orienterer sig i de tilsendte planer. I det omfang styrelsen vurderer, at planerne er præget af større mangler m.v., vil styrelsen rette henvendelse til de pågældende myndigheder med tilbud om vejledning og rådgivning.

I den gældende lovs § 24, stk. 1, foreslås, at »herunder krigshandlinger, samt for at kunne yde støtte til forsvaret«

udgår. Der er tale om en ændring af redaktionel karakter, og der tilsigtes ikke realitetsændringer, idet § 24 indeholder en forpligtelse for samtlige ministre til – inden for eget område – at planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af større ulykker og katastrofer. Heri indgår efter praksis også at koordinere planlægningen med andre myndigheder, herunder at planlægge sammen med forsvaret og yde støtte til forsvaret, når dette findes relevant, f.eks. i forhold til luftfartskontrol.

Ligeledes foreslås, at »Forsvarsministeren gennemfører den del af planlægningen, der ikke påhviler andre myndigheder« (§ 24, stk. 2, 2. pkt.) udgår. Bestemmelsen, der er videreført fra loven om det civile beredskab, har haft sigte på opgaver, der ikke i forvejen henhørte under noget enkelt ministerium eller var af meget generel karakter. I bemærkningerne til loven om det civile beredskab nævnes bl.a. planlægningsopgaver vedrørende regeringens fortsatte funktion og informationstjenestens forhold i krigstilfælde. Bestemmelsen stammer således fra den periode, hvor den civile beredskabsplanlægning var under etablering. Planlægningen for disse opgaver varetages i dag enten af andre myndigheder eller indgår som en integreret del af krisestyningen i den fast etablerede tværgående krisestyngsorganisation i tilfælde af ekstraordinære hændelser.

Forsvarsministerens koordinationsopgave efter beredskabslovens § 24, stk. 2, er af systematiske årsager flyttet til § 26, jf. forslaget § 1, nr. 9.

Til nr. 8

Den nuværende formulering af beredskabslovens § 25, stk. 1 og 2, blev indsat i loven i 1992 for at understrege det enstrengede beredskab og sammenhængen mellem planerne for redningsberedskabet og det civile beredskab, som tidligere var selvstændige planer. Formuleringen skaber imidlertid en vis usikkerhed om, hvad den samlede plan skal indeholde.

Den kommunale og den regionale plan bør være en overskuelig og handlingsorienteret beredskabsplan, som beskriver, hvorledes kommunen/regionen vil håndtere de overordnede opgaver i forbindelse med krisestyning, dvs. aktivering og drift af egen krisestab, informationshåndtering, koordination af handlinger og ressourcer samt krisekommunikation. Planen bør suppleres af operativt orienterede delplaner, indsatsplaner, instrukser m.v. for de konkrete fagområder. Der udarbejdes bl.a. sådanne beredskabsplaner i medfør af en række sektorlove, der præciserer planlægningsforpligtelsen. Som eksempler herpå kan nævnes havmiljøloven og sundhedsloven.

Den revision af beredskabsplanerne, der efter beredskabslovens § 25, stk. 3, skal ske mindst én gang i hver valgperiode, skal således være en indholdsmæssig gennemgang og revision af den generelle, overordnede plan for kommunens beredskab, herunder delplanerne m.v. for relevante fagområder. På de områder, hvor der gælder en særlig revisionsforpligtelse, f.eks. på sundhedsområdet, er det tilstrækkeligt at henvise til disse planer.

Til nr. 9

Forsvarsministerens koordinationsopgave efter beredskabslovens § 26 omfatter et overblik over beredskabsplanlægningens status, rådgivnings- og uddannelses tilbud m.v. samt udarbejdelse og revision af den nationale beredskabsplan. Ansvar for den nationale beredskabsplan påhviler således forsvarsministeren. Koordinationsopgaven, herunder udarbejdelsen af den nationale beredskabsplan, er delegeret til Beredskabsstyrelsen. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Det forudsættes, at forpligtelsen for statslige myndigheder efterfølgende præciseres i form af en overordnet vejledning, som udarbejdes af Beredskabsstyrelsen. I denne vejledning vil der blive henvist til principperne for helhedsorienteret beredskabsplanlægning, der er udarbejdet af Beredskabsstyrelsen. Der beskrives endvidere minimumskrav til planlægningsprocessen samt til planerne.

Der henvises til bemærkningerne under nr. 7.

Til nr. 10

Ændringen er en konsekvens af ændringen af overskriften til kapitel 5.

Til nr. 11

En ophævelse af beredskabslovens § 28 a indebærer, at evalueringsinstituttet nedlægges, og at Beredskabsstyrelsens sekretariatsbetjening af instituttet ophører, mens opgaverne med evaluering af store indsatser og indsatser med et usædvanligt forløb videreføres i Beredskabsstyrelsens regi. Evalueringsgruppens rolle samt udpegning af eksperter i forbindelse med konkrete evalueringer erstattes af et udvidet samarbejde mellem Beredskabsstyrelsen og relevante myndigheder, herunder særligt Rigspolitiet, på baggrund af bestemmelserne i beredskabslovens §§ 17 og 24. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.7.

Til nr. 12

Med forslaget til § 33, stk. 2, præciseres, at forsvarsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens udarbejdelse af beredskabsplaner for de virksomheder, der er omfattet af beredskabslovens § 33, stk. 1. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.1 i de almindelige bemærkninger.

Med forslaget til § 33, stk. 3, tilvejebringes der hjemmel til, at forsvarsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger for virksomheder, der er omfattet af regler, der er fastsat i medfør af beredskabslovens § 33, stk. 1. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.2 i de almindelige bemærkninger.

Med forslaget til § 33, stk. 4, tilvejebringes der hjemmel til, at forsvarsministeren kan fastsætte regler, der forpligter virksomheder, hvor der opbevares, anvendes eller fremstilles visse farlige stoffer, til at planlægge for at imødegå forsætlige skadegørende handlinger. Der tænkes her på afdækning af virksomhedens sårbarhed i forhold til terror, udarbejdelse af en sikringsplan, udpegning af en sikringsansvarlig person, uddannelse af relevant personale og afholdelse af

sikringsøvelser, fremsendelse og opbevaring af sikringsoplysninger som fortroligt materiale. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.3 i de almindelige bemærkninger.

Med forslaget til § 33, stk. 5, tilvejebringes der hjemmel til, at forsvarsministeren kan fastsætte regler om indgivelse af politianmeldelse ved mistanke om tyveri af de stoffer, der er omfattet af beredskabslovens § 33, stk. 1. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 12. Med forslaget vil forsvarsministeren kunne bemyndige Beredskabsstyrelsen til at fastsætte regler i medfør af beredskabslovens § 33, stk. 1-6. Hjemlen er i dag udnyttet i forhold til bl.a. beredskabslovens § 33, stk. 1 og 2.

Til nr. 14

Med forslaget udvides anvendelsesområdet for beredskabslovens § 33 a, stk. 2, således at der hermed tilvejebringes en hjemmel til, at forsvarsministeren kan bestemme, at også afgørelser truffet af Beredskabsstyrelsen efter regler fastsat i medfør af den tidligere brandlovgivning ikke kan påklages til ministeren. Der henvises til pkt. 2.8.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 12. Med forslaget kan der fastsættes regler om, at tekniske specifikationer, som der henvises til i regler fastsat i medfør af beredskabslovens § 33, stk. 1, 4 og 6, ikke indføres i Lovtidende.

Til nr. 16

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 17

Ændringerne er en konsekvens af ændringen af overskriften til kapitel 5, jf. § 1, nr. 6.

Til nr. 18

Det foreslås at indsætte overskriften »Medlemmer af ungdomsbrandkorps« til den nye bestemmelse om ungdomsbrandkorps i § 51 a.

Forslaget om, at der fastsættes regler om beredskabsfaglig uddannelse af medlemmer af ungdomsbrandkorps og om tilskud til gennemførelse af uddannelsen, er affødt af den politiske aftale om redningsberedskabet i 2013-2014. Statens tilskud til uddannelse af frivillige i kommunerne – kaldet enhedstimebetalingsordningen – omlægges til også at omfatte medlemmer af ungdomsbrandkorps, der er tilknyttet det kommunale redningsberedskab ved enten at være oprettet af kommunen eller ved, at ungdomsbrandkorpsen har indgået en samarbejdsaftale med kommunen. Igennem de senere år er der etableret en række af sådanne kommunale eller priva-

te ungdomsbrandkorps for børn og unge i aldersgruppen 10-18 år.

Beredskabsstyrelsen fastsætter regler for uddannelse af medlemmer af ungdomsbrandkorps. En kommune, der har etableret et ungdomsbrandkorps eller har indgået en samarbejdsaftale med et ungdomsbrandkorps, kan i det omfang, der gennemføres en uddannelse i overensstemmelse med Beredskabsstyrelsens regler, oppebære et tilskud fra staten. Tilskuddet ydes af den afsatte pulje til enhedstimebetaling. Uddannelserne kan f.eks. omfatte elementer inden for førstehjælp, kommunal forebyggelsesuddannelse, forplejning og elementær brandbekæmpelse.

Kommunalbestyrelsen fastsætter de opgaver, der kan løses af medlemmer af ungdomsbrandkorps. Medlemmer af ungdomsbrandkorps kan ikke deltage i beredskabsmæssige indsatser.

Kommuner, der har etableret et ungdomsbrandkorps, er selv ansvarlige for de gennemførte aktiviteter, herunder erstatningsansvarlige for skader, der måtte opstå som følge af aktiviteterne. Ungdomsbrandkorps, der har indgået samarbejdsaftaler med kommunerne, er tilsvarende selv ansvarlige. Medlemmer af ungdomsbrandkorps er ikke omfattet af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 19

Ændringen er en konsekvens af ændringen af overskriften til kapitel 5, jf. § 1, nr. 6.

Til nr. 20

Forslaget om, at loven kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønlands vedkommende er en konsekvens af en redegørelse, som en arbejdsgruppe afgav i 2010 om beredskabslovgivningen i Grønland. Der henvises til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juni 2014.

Til stk. 2

Det foreslås, at de enkelte ministre første gang fremsender beredskabsplanen som omtalt i lovforslagets § 1, nr. 7, til Beredskabsstyrelsen senest 18 måneder efter lovens ikrafttræden. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører forholdet til Grønland. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 20, samt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.9.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I beredskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 10. juni 2009, foretages følgende ændringer:

§ 3. Forsvarsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet skal indsættes i udlandet i fredstid i tilfælde af katastrofer, der medfører alvorlig skade på eller udgør en overhængende fare for personer, ejendom eller miljøet.

§ 8. Beredskabsstyrelsen kan indgå aftale med offentlige myndigheder, virksomheder eller andre, der har ansvar for beredskab og indsats eller opretholdelse af vigtige samfundsfunktioner i tilfælde af ulykker eller katastrofer, om, at det statslige regionale redningsberedskab varetager opgaver for eller yder bistand til disse.

§ 12.

Stk. 2. ...

Stk. 3. Forsvarsministeren kan indgå aftale med en eller flere kommunalbestyrelser eller med et privat redningsvæsen om etablering af et stående beredskab til bekæmpelse af brand i skibe til søs.

Stk. 4. ...

§ 23 a. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der ved redningsberedskabets udrykning til blinde alarmer fra lovpligtige automatiske brandsikringsanlæg skal opkræves et gebyr fra anlægsejeren til dækning af udgifter i forbindelse med udrykningen. Forsvarsministeren meddeler gebyrets størrelse, der fastsættes som gennemsnitsomkostningerne i forbindelse med udrykninger til blinde alarmer fra lovpligtige automatiske brandsikringsanlæg. Forsvarsministeren fastsætter nærmere regler om gebyrets opkrævning m.v.

1. I § 3 udgår »i fredstid«.

2. I § 8 udgår »i tilfælde af ulykker eller katastrofer«.

3. I § 12, *stk. 3*, indsættes efter »en eller flere kommunalbestyrelser« », Beredskabsstyrelsen«.

4. I § 23 a, *1. pkt.*, ændres »lovpligtige automatiske brandsikringsanlæg« til: »brandtekniske installationer, der i henhold til lovgivningen er etableret med automatisk alarmoverførsel til redningsberedskabet«.

5. I § 23 a, *2. pkt.*, ændres »lovpligtige automatiske brandsikringsanlæg« til: »sådanne anlæg«

6. Overskriften til kapitel 5 affattes således:

Kapitel 5

»Kapitel 5

*Beredskabsplanlægning inden for den civile sektor**Beredskabsplanlægning m.v.«*

§ 24. De enkelte ministre skal hver inden for deres område planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger, samt for at kunne yde støtte til forsvaret.

Stk. 2. Forsvarsministeren koordinerer planlægningen vedrørende den civile sektors beredskab, jf. stk. 1, og rådgiver myndighederne. Forsvarsministeren gennemfører den del af planlægningen, der ikke påhviler andre myndigheder.

§ 25. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en samlet plan for kommunens beredskab. Planen skal vedtages af kommunalbestyrelsen i et møde.

Stk. 2. Regionsrådet skal udarbejde en samlet plan for regionens beredskab. Planen skal vedtages af regionsrådet i et møde.

Stk. 3. ...

Stk. 4. ...

§ 26. Forsvarsministeren fastsætter vejledende retningslinier for udarbejdelse af de planer, der er nævnt i § 25.

§ 28. Vedkommende minister kan pålægge offentlige myndigheder og offentlige og private virksomheder og institutioner at yde bistand ved planlægningen eller udførelsen af opgaver inden for den civile sektors beredskab.

Stk. 2. Vedkommende minister kan pålægge offentlige og private virksomheder og institutioner at træffe særlige foranstaltninger for så vidt angår varer, tjenesteydelser, produktionsmidler m.v. inden for deres normale virksomhed, hvis dette er påkrævet af hensyn til udførelsen af opgaver inden for den civile sektors beredskab.

7. § 24 affattes således:

»§ 24. De enkelte ministre skal hver inden for deres område planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af større ulykker og katastrofer, herunder udarbejde beredskabsplaner.

Stk. 2. Planerne skal revideres i det omfang, udviklingen gør dette nødvendigt, dog mindst én gang hvert fjerde år.

Stk. 3. Planerne og revisioner heraf sendes til Beredskabsstyrelsen.«

8. I § 25, *stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 2, 1. pkt.*, udgår »samlet«.

9. § 26 affattes således:

»§ 26. Forsvarsministeren koordinerer beredskabsplanlægningen, jf. § 24, og rådgiver myndighederne.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter vejledende retningslinjer for udarbejdelse af de planer, der er nævnt i §§ 24 og 25.«

10. I § 28, *stk. 1* og *2*, og i § 38, *stk. 2*, ændres »inden for den civile sektors beredskab« til: »inden for beredskabet«.

Stk. 3...

Stk. 4...

§ 28 a. Forsvarsministeren etablerer et evalueringsinstitut, som har til formål at gennemføre evalueringer af større beredskabsindsatser og indsatser med et usædvanligt forløb. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler for evalueringsinstituttet.

Stk. 2. Forsvarsministeren udpeger tre personer til at udgøre en evalueringsgruppe. Medlemmerne af evalueringsgruppen udpeges for en 3-årig periode. De pågældende vil kunne genudpeges. Evalueringsgruppen har ansvaret for at tilrettelægge, iværksætte og gennemføre de konkrete evalueringer og har det faglige ansvar for evalueringernes resultat. Evalueringsgruppen er i sin faglige virksomhed uafhængig af forsvarsministeren samt af beredskabets øvrige aktører.

Stk. 3. Ved evalueringer af indsatser, jf. stk. 1, udpeger evalueringsgruppen yderligere to eksperter, der indgår i instituttets evaluering af den konkrete indsats.

Stk. 4. Evalueringsgruppen kan forlange alle oplysninger, der skønnes af betydning for en konkret evaluering tilvejebragt og udleveret af de involverede parter. Dette gælder dog ikke tilfælde, hvor der foreligger særlige politimæssige forhold, herunder sikkerhedsmæssige og efterforskningsmæssige forhold. Oplysningerne bør så vidt muligt fremsendes i elektronisk form.

Stk. 5. Sager om evaluering af beredskabsindsatser er omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen, når den endelige evalueringsrapport er færdigudarbejdet.

Stk. 6. Når evalueringsgruppen til brug for gennemførelse af en evaluering modtager arbejdsdokumenter, herunder oplysninger og data, der i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven er interne, mister dokumenterne ikke som følge af videregivelsen til evalueringsgruppen deres interne karakter.

§ 33. Forsvarsministeren fastsætter regler om
1) placering, indretning og brug af virksomheder, hvor der opbevares, anvendes eller fremstilles faste, flydende eller luftformige brandfarlige eller

11. § 28 a ophæves.

12. I § 33 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Forsvarsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens udarbejdelse af beredskabsplaner for virksomheder omfattet af stk. 1.

eksplosive stoffer og andre stoffer, der i forbindelse med brand eller anden skade kan medføre en risiko for personer, ejendom eller miljøet, herunder stoffer, som kan anvendes i terrortsammenhæng og dermed udgøre en risiko for den offentlige sikkerhed, og

2) opbevaring og brug af faste, flydende eller luftformige brandfarlige eller eksplosive stoffer.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter regler om

1) brug af ild og lys og

2) foranstaltninger, der er nødvendige til at forebygge eller formindske brandfare og til at sikre forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand.

Stk. 3. Forsvarsministeren fastsætter regler om de foranstaltninger, der skal iværksættes for at imødegå virkningerne af uheld i nukleare anlæg.

§ 33 a. Forsvarsministeren kan bemyndige Beredskabsstyrelsen til at fastsætte regler i medfør af § 33, stk. 1 og 2, og § 70, stk. 4 og 5.

Stk. 2...

Stk. 3...

Stk. 4...

Stk. 5...

§ 33 a.

Stk. 2. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser truffet af Beredskabsstyrelsen efter regler fastsat i medfør af § 33, stk. 1 og 2, og § 70, stk. 4 og 5, herunder at afgørelserne ikke kan indbringes for ministeren.

Stk. 3...

Stk. 4...

Stk. 5...

§ 33 a.

Stk. 2...

Stk. 3. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som der henvises til i regler fastsat i medfør af § 33, stk. 1 og 2, og § 70, stk. 4 og 5, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 4...

Stk. 5...

Stk. 3. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger for virksomheder, som er omfattet af stk. 1, herunder oplysninger, der indgår i sikkerhedsdokumentationen for sådanne virksomheder. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om, at sådan offentliggørelse udelukkende skal ske digitalt.

Stk. 4. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om pligt for virksomheder, som er omfattet af stk. 1, til at planlægge for at imødegå forsætlige skadegørende handlinger.

Stk. 5. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om indgivelse af politianmeldelse ved mistanke om tyveri af de i stk. 1 nævnte stoffer, dog ikke for så vidt angår eksplosivstoffer eller udgangsstoffer til eksplosivstoffer.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 6 og 7.

13. I § 33 a, stk. 1, ændres »§ 33, stk. 1 og 2« til: »§ 33, stk. 1-6.«

14. I § 33 a, stk. 2, ændres »§ 33, stk. 1 og 2, og § 70, stk. 4 og 5,« til: »§ 33, stk. 1, 4 og 6, § 70, stk. 4 og 5, og § 79, stk. 5,«.

15. I § 33 a, stk. 3, ændres »§ 33, stk. 1 og 2« til: »§ 33, stk. 1, 4 og 6«.

§ 35. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at de skal træffes foranstaltninger i det omfang, der fastsættes regler herom i medfør af § 33, stk. 2, nr. 2.

Stk. 2...

Stk. 3...

Stk. ...

§ 38. ...

Stk. 2. Vedkommende minister kan iværksætte eller for så vidt angår ikkestatslige foranstaltninger tillade, at der iværksættes ekspropriation af fast ejendom til brug for udførelsen af opgaver inden for den civile sektors beredskab.

Stk. 3...

Stk. 4...

Stk. 5...

Stk. 6...

Stk. 7...

§ 45. Vedkommende minister kan pålægge enhver pligt til at meddele oplysninger, der er nødvendige for planlægningen af den civile sektors beredskab.

§ 57. Offentligt ansatte og ansatte i offentlige og private virksomheder og institutioner skal udføre de opgaver inden for redningsberedskabet og den civile sektors beredskab, der pålægges dem.

§ 82. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft

16. I § 35, *stk. 1*, ændres »§ 33, stk. 2, nr. 2« til: »§ 33, stk. 6, nr. 2«.

Der henvises til nr. 10.

17. I § 45 ændres »den civile sektors beredskab« til: »beredskabet«.

18. Efter § 51 indsættes før overskriften før § 52:

»Medlemmer af ungdomsbrandkorps

§ 51 a. Forsvarsministeren fastsætter regler for uddannelse af medlemmer af ungdomsbrandkorps og om statens tilskud til kommuner, der har etableret et ungdomsbrandkorps eller har indgået en samarbejdsaftale med et ungdomsbrandkorps.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter de opgaver, der kan løses af medlemmer af ungdomsbrandkorps. »

19. I § 57 ændres »redningsberedskabet og den civile sektors beredskab« til: »beredskabet«.

20. § 82 affattes således:

»§ 82. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller

for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2014.

Stk. 2. De enkelte ministre fremsender første gang beredskabsplanen som omtalt i lovforslagets § 1, nr. 7, til Beredskabsstyrelsen senest 18 måneder efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven gælder ikke for Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.